Lieta Nr.A42880009
A00944-11/9

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Rīgā 2011.gada 26.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,
piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „FORTUSS" pārstāvim *J.V.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts darba inspekcijas pārstāvei *B.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „FORTUSS" pieteikumu par Valsts darba inspekcijas 2009.gada 29.jūnija lēmuma Nr.04/77-01-03/1328 atcelšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts darba inspekcijas (turpmāk – VDI vai atbildētāja) direktores 2009.gada 29.jūnija lēmumu Nr.04/77-01-03/1328 atstāts negrozīts Zemgales reģionālās Valsts darba inspekcijas (turpmāk – ZRVDI) galvenā valsts inspektora lēmums Nr.12Q/115-2009-011 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru sabiedrība ar ierobežotu atbildību „FORTUSS" (turpmāk – pieteicēja) saukta pie administratīvās atbildības par pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 41.panta otrās daļas, piemērojot naudas sodu 750 latu apmērā.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] 2009.gada 22.aprīļa paskaidrojumā amatpersonai pieteicēja nenoliedza faktu, ka ar darbiniekiem *I.O.* un *E.S.* ZRVDI pārbaudes laikā darba līgumi rakstveidā nebija noslēgti. Tāpat pieteicēja neapstrīd *E.S.* darba tiesisko attiecību nodibināšanas termiņu, tas ir, 2009.gada 10.marts, kā arī darba tiesisko attiecību nodibināšanas termiņu starp SIA „FORTUSS" un *I.O.*, proti, 2009.gada 22.aprīlis, un starp SIA „Fortuss" un *A.V.*, tas ir, 2008.gada 24.decembris, līdz ar to darba tiesisko attiecību nodibināšanas termiņi ir uzskatāmi par pierādītiem. Savukārt attiecībā uz *A.V.*, pieteicēja norādīja, ka ar *A.V.* darba līgums tika noslēgts 2008.gada 24.decembrī, valstī noteiktie nodokļi par *A.V.* netika nomaksāti grāmatvedības kļūdas dēļ.

[1.2] Saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta datu bāzi, *A.V.* darbā tika pieņemts 2008.gada 24.decembrī, savukārt nodokļi par iepriekš minēto darbinieku ir samaksāti tikai par 2009.gada aprīļa un maija mēnesi. *E.S.* darbā tika pieņemts ar 2009.gada 23.aprīli. Tā kā iepriekš minētie dati ir pretrunā ar ZRVDI pārbaudē konstatēto un pierādīto, secināms, ka pieteicēja Valsts ieņēmumu dienestam par *A.V.* un *E.S.* nodarbināšanu savlaicīgi nebija paziņojusi. Šāda fakta konstatējums norāda uz nodarbināšanu bez rakstveidā noslēgtiem darba līgumiem. *I.O.*, *E.S.* un *A.V.* bija uzsākuši veikt nolīgtos pienākumus, proti, veica apsargu pienākumus, ievēroja noteikto darba kārtību un bija vienojušies par darba samaksu.

Bez tam administratīvā pārkāpuma protokola 10.punktā, kas paredz piezīmes par protokola saturu, pieteicēja norādīja, ka pretenzijas par protokola saturu nav.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, VDI direktore secināja, ka fakts par *I.O. E.S.* un *A.V.* nodarbināšanu bez rakstveidā noslēgtiem darba līgumiem ir pierādīts.

[1.3] Savam iesniegumam VDI direktorei pieteicēja ir pievienojusi neapstiprinātas darba līgumu un pilnvaras kopijas. Iepriekš minētie dokumenti neatbilst 1996.gada 23.aprīļa Ministru kabineta noteikumu Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" 71 .punkta prasībai, tas ir, jebkura dokumenta noraksts vai kopija neatkarīgi no izgatavošanas paņēmiena iegūst juridisku spēku tikai tad, kad noraksta vai kopijas pareizība ir apliecināta. Līdz ar to administratīvās lietas izskatīšanas laikā tie netika vērtēti.

[1.4] Administratīvais sods pieteicējai uzlikts, lai sasniegtu iepriekš minētajās tiesību normās nostiprinātos mērķus, it sevišķi, lai personu, kas nodarbina darbiniekus, audzinātu likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, kā arī lai ieaudzinātu cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā. Sabiedrībai ir nepieciešams, lai darba devējs nodibinot darba tiesiskās attiecības ar darbiniekiem noslēgtu rakstveida darba līgumus, rūpētos par savu darbinieku sociāli ekonomiskajām tiesībām, lai darbinieku tiesības netiktu aizskartas. Faktiski nodarbinot darbiniekus bez rakstveidā noslēgtiem darba līgumiem, darbinieki zaudē sociālās garantijas, proti, darbnespējas, maternitātes, paternitātes, bezdarba, nelaimes gadījuma darbā vai arodslimības gadījumā, kā arī tiek apdraudēta darbinieku veselība un drošība.

Uzliekot sodu, VDI direktore samēroja pieteicējas zaudējumus un labumu, ko iegūst sabiedrība, un secina, ka šajā gadījumā juridiskās personas intereses tiek mazāk aizskartas nekā tiks gūts sabiedriskais labums – darba devējs tiks mudināts rūpēties par darbinieku aizsardzību un ievērot darbinieku tiesības.

Tādējādi VDI secina, ka tieši lēmums par administratīvā soda uzlikšanu ir vispiemērotākais līdzeklis, lai sasniegtu LAPK noteiktos mērķus. VDI secina, ka uzliktais soda apmērs ir atzīstams par pamatotu un samērīgu, jo izdarītais pārkāpums ir uzskatāms par būtisku, tas skar darbinieku intereses, kuru aizsardzība vienmēr ir īpaši aktuāla, uz ko norāda arī likumdevēja noteiktie soda apmēri par konkrēto administratīvo pārkāpumu, kas jau iepriekš tika minēti. Turklāt amatpersonas uzliktais administratīvais naudas sods ir likumdevēja noteiktais minimālais naudas soda apmērs par šāda pārkāpuma izdarīšanu. Darba devēja apzināta rīcība, neslēdzot darba līgumus rakstveidā ar darbiniekiem, rada zaudējumus ne tikai darbiniekiem, bet skar arī valstiski nozīmīgu funkciju izpildi nodokļu iekasēšanā. Tādējādi darba devēja darbība aizskar arī visas sabiedrības intereses.

[2] 2009.gada 30.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta pēc pieteicējas pieteikuma par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] No LAPK 41.panta otrās daļas izriet, ka pamats piemērot šo tiesību normu rodas tad, kad fiziska vai juridiska persona neievēro šajā normā ietverto darba līguma noslēgšanas formu – respektīvi darba līgums netiek noslēgts

rakstveidā, taču sūdzības pielikumā tika iesniegtas darba līgumu kopijas starp darbiniekiem, kas nodarbināti objektā un SIA „FORTUSS”.

[2.2] Lēmumā norādīts, ka pieteicēja ir apstiprinājusi apstākli, ka ar darbiniekiem *I.O.* un *E.S.* laikā, kad Zemgales reģionālās valsts darba inspekcija veica pārbaudi, darba līgumi rakstveidā nebija noslēgti. Šī pieņēmuma neatbilstību reālajai situācijai apstiprina darba līguma kopijas, kas tika pievienoti iesniegtajai sūdzībai, taču, kā savā lēmumā norāda Valsts darba inspekcija, administratīvās lietas izskatīšanas laikā tās netika vērtētas, jo tās netika apstiprinātās saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr.154 „Dokumenta izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi” 71.punkta prasībām.

No iesniegtajām darba līguma kopijām skaidri un nepārprotami redzams, ka ar darbiniekiem *A.V.* 2008.gada 24.decembrī tika noslēgts darba līgums Nr.012-24/08, ar *E.S.* 2009.gada 10.martā tika noslēgts darba līgums Nr.10-03/2009, bet ar *I.O.* 2009. gada 22.aprīlī tika noslēgts darba līgums Nr.22-04/2009. Līdz ar to lēmumā norādītie argumenti, par nodarbināšanu bez darba līguma ir nepamatoti.

[2.3] Atbildētājs izdara nekonsekventus secinājumus, jo Lēmumā norāda, ka, saskaņā ar Valsts ieņēmuma dienesta datu bāzi, *A.V.* darbā tika pieņemts 2008.gada 24.decembrī, taču vēlāk norāda, ka apstāklis, ka nodokļi par minēto darbinieku tika samaksāti tikai 2009.gada aprīļa un maija mēnesī norāda uz nodarbināšanu bez rakstveida līguma.

[3] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst, balstoties uz Lēmumā norādīto un paskaidro, ka Lēmums pieņemts, ievērojot procesuālos principus, vērtējot pieteicējas argumentus, lietā esošos dokumentus un lietas apstākļus.

[4] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdēs pieteikumu uzturēja, minot pieteikumā norādītos argumentus.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdēs pieteikumu neatzina, minot Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītos argumentus.

## Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus to kopsakarībā ar administratīvā procesa dalībnieku pārstāvju argumentiem un paskaidrojumiem, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi:

[6.1] 2009.gada 8.aprīlī Zemgales reģionālās Valsts darba inspekcijas galvenais darba inspektors sastādīja aktu par konstatēto faktu, ka pieteicēja nav noslēgusi rakstveida darba līgumus ar *E.S.* un *A.V. (lietas 77.lapa)*.

[6.2] 2009.gada 22.aprīlī Zemgales reģionālās Valsts darba inspekcijas galvenais darba inspektors, veicot atkārtotu pārbaudi pieteicējas apsargātajā objektā, konstatēja faktu, ka pieteicēja nav noslēgusi rakstveida darba līgumu arī ar *I.O.*, par ko sastādīts kārtējais akts *(lietas 80.lapa)*.

[6.3] 2009.gada 22.aprīlī Zemgales reģionālās Valsts darba inspekcijas galvenais darba inspektors pieteicējai sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.AM 007524, kurā konstatēts, ka pieteicēja ar *E.S.*, *A.V.* un *I.O.* nav noslēgusi rakstveida darba līgumus *(lietas 70-71.lapa)*.

Pārbaudē klāt esošā pieteicējas pilnvarotā persona minētajā administratīvajā pārkāpuma protokolā Nr.AM 007524 parakstījusies par to, ka pretenziju saistībā ar konstatēto administratīvā pārkāpuma faktu nav *(lietas 71.lapa)*.

[6.4] No darbinieku *I.O.* 2009.gada 22.aprīlī *(lietas 82. lapas)* un *E.S.* 2009.gada 8.aprīlī *(lietas 83. lapa)* galvenajam valsts darba inspektoram sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka uz paskaidrojumu došanas brīdi ar viņiem nav noslēgti darba līgumi, pie tam no *E.S.* paskaidrojumiem arī izriet, ka bez darba līguma pieteicēja nodarbina arī viņa kolēģi *A.V.*, kurš strādā no 2008.gada 24.decembra.

Bez tam, no *E.S.* 2009.gada 9.aprīlī *(lietas 84. lapa)* sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka pēc VDI pārbaudes gan viņam, gan viņa kolēģim *A.V.* pieteicēja piedāvājusi noslēgt rakstveida darba līgumus ar pazeminātu darba samaksu, ko viņš atteicies darīt, taču *A.V.* piekritis un parakstījis darba līgumu ar šādiem noteikumiem.

[6.5] Pieteicējas pilnvarotā persona *V.V.* paskaidrojumā inspektoram *(lietas 81.lapa)* norādīja, ka ar *E.S.* nebija noslēgts rakstveida darba līgums, jo *E.S.* atteicies tādu noslēgt, savukārt ar *I.O.* rakstveida darba līgums vēl nav noslēgts, jo dažādu apstākļu dēļ notikusi aizkavēšanās, tomēr *I.O.* ir izsniegts līguma projekts. Savukārt attiecībā uz *A.V.*, pieteicēja pārstāvis norādīja, ka rakstveida darba līgums ar šo darbinieku ir noslēgts 2008.gada 24.decembrī. Uz inspektora jautājumu, kāpēc par *A.V.* kopš minētā datuma nav veiktas nodokļu iemaksas, pieteicējas pārstāvis paskaidroja, ka tas ir noticis kļūdas dēļ un uzņēmuma grāmatvedībā saistībā ar to tiek veikta pārbaude.

[6.6] No Valsts ieņēmumu dienesta Galvenās nodokļu pārvaldes izdrukas par laika posmu no 2008.gada decembra līdz 2009.gada februārim redzams, ka pieteicēja nav paziņojusi Valsts ieņēmumu dienestam par darba tiesisko attiecību nodibināšanu ar darbinieku *A.V. (lietas 76-75.lapa)*, kuru pieteicēja nodarbina kopš 2008.gada 24.decembra.

[6.7] Ar 2009.gada 27.aprīļa Zemgales reģionālās Valsts darba inspekcijas lēmumu Nr.12Q/115-2009-011 pieteicējai uzlikts administratīvais sods pēc LAPK 41.panta otrās daļas *(lietas 35-36.lapa)*.

[6.8] 2009.gada 29.jūnijā pieņemts Lēmums, ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts *(lietas 6-10.lapa)*.

[7] Pieteicēja par Darba likuma 40.panta pirmajā daļā noteikto prasību neievērošanu saukta pie administratīvās atbildības un sodīta saskaņā ar LAPK 41.panta otro daļu.

Darba likuma 40.panta pirmajā daļā noteikts, ka darba līgums slēdzams rakstveidā.

Atbilstoši LAPK 41.panta otrajai daļai par darba līguma nenoslēgšanu rakstveida formā uzliek naudas sodu darba devējam - fiziskajai personai vai amatpersonai no simt līdz trīssimt piecdesmit latiem, juridiskajai personai - no septiņsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem.

No minētajām tiesību normām secināms, ka darba devējs ir sodāms pēc minētā LAPK panta, ja pierādīts, ka ar darba ņēmējiem netika noslēgti darba līgumi rakstveida formā.

[8] Pārbaudot Lēmuma pieņemšanas procesuālos priekšnoteikumus, tiesa konstatē, ka tie tika ievēroti.

Atbilstoši LAPK 215.$^{3}$pantam LAPK 41.panta paredzētā administratīvā pārkāpuma lietu ir kompetenta izskatīt Valsts darba inspekcija. Valsts darba inspekcijas galvenie valsts darba inspektori ir tiesīgi fiksēt administratīvo pārkāpumu, t.i., sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu. Izskatāmajā lietā administratīvā pārkāpuma protokolu ir sastādījis un lēmumu par soda piemērošanu pieņēmis Valsts darba inspekcijas galvenais inspektors *(lietas 70-71.lapas)*, sākotnējo lēmumu, saskaņā ar LAPK 215.$^{3}$ panta otrās daļas 1.punktu – Valsts darba inspekcijas galvenais inspektors *(lietas 68.-69.lapa)*, bet apstrīdēšanas ietvaros Lēmumu pieņēmusi Valsts darba inspekcijas direktore *(lietas 6-10.lapa)*, tādējādi lietas pakļautības noteikumi ir ievēroti.

Administratīvo sodu piemēro personai, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu (LAPK 22.pants). LAPK 41.panta otrās daļas gadījumā tas ir darba devējs. Izskatāmajā lietā nav strīda, ka pieteicēja ir darba devējs.

Pieteicēja ir tikusi uzklausīta administratīvā soda piemērošanas procesā, jo pieteicēja izmantojusi tiesības izteikt savu viedokli, izteikusi savus argumentus sūdzībā *(lietas 48-49.lapa)*, minētie argumenti ar pārsūdzēto Lēmumu atrunāti.

Piemērojot administratīvo sodu, ievēroti LAPK 37.pantā noteiktie soda uzlikšanas termiņi. 2009.gada 8.aprīļa un 2009.gada 22.aprīļa notikumi protokolā fiksēti 2009.gada 22.aprīlī, un sākotnējais lēmums lietā pieņemts 2009.gada 27.aprīlī.

[9] Tiesa, vērtējot Lēmuma saturisko pamatotību, konstatē sekojošo.

Pieteicēja ir atzinusi *(lietas 81.lapā)*, ka ar *E.S.* un *I.O.* nebija noslēgti darba līgumi, tomēr norādījusi, ka *E.S.* vainojams pie tā, ka uz pārbaudes brīdi nebija noslēgts rakstveida darba līgums.

Ievērojot to, ka pieteicējas pārstāvis paskaidrojumu sniegšanas brīdī galvenajam valsts inspektoram pašu pārkāpuma faktu ne tikai neapstrīdēja *(lietas 71.lapa)*, bet tiešo pretēji – atzina *(lietas 81.lapa)*, tiesa secina, ka atbildētājs Lēmumā pareizi konstatējis, ka lietā nepastāv strīds par lietas faktiskajiem apstākļiem, par to, ka uzņēmums nebija rakstveidā noslēdzis darba līgumus ar *E.S.* un *I.O.*

Savukārt *A.V.* tika sazvanīts pa telefonu un informēja amatpersonu, ka pieteicēja to nodarbina no 2008.gada 24.decembra bez rakstveidā noslēgta darba līguma *(lietas 6-10.lapa)*.

Pieteicēja neapstrīd darba devēja un *E.S.* darba tiesisko attiecību nodibināšanas termiņu, t.i., 2009.gada 10.marts, kā arī darba tiesisko attiecību nodibināšanas termiņu starp darba devēju un *I.O.*, proti, 2009.gada 22.aprīlis, un starp darba devēju un *A.V.*, t.i., 2008.gada 24.decembris, līdz ar to darba tiesisko attiecību nodibināšanas termiņi ir uzskatāmi par pierādītiem. Savukārt attiecībā uz *A.V.* pieteicēja norādīja, ka ar *A.V.* darba līgums tika noslēgts 2008.gada 24.decembrī, valstī noteiktie nodokļi par *A.V.* netika nomaksāti grāmatvedības kļūdas dēļ.

Nevar atzīt par attaisnojamu pieteicējas vilcināšanos noslēgt darba līgumu, ko paredz Darba likuma 40.pants. Kā attaisnojošs iemesls nav atzīstams arī tas, ka *E.O.* pats nav vēlējies noslēgt darba līgumu. Kā jau tika konstatēts, minētā persona jau kopš 2009.gada 10.marta faktiski sastāvēja darba attiecībās ar pieteicēju.

Attiecībā uz atbildētājai iesniegtajām, sudzībai pievienotajām neapstiprinātajām darba līgumu kopijām, Lēmumā atbildētāja pamatoti atsaukusies uz Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" 71.punktu, norādot, ka jebkura dokumenta noraksts vai kopija neatkarīgi no izgatavošanas paņēmiena iegūst juridisku spēku tikai tad, kad noraksta vai kopijas pareizība ir apliecināta. Līdz ar to administratīvās lietas izskatīšanas laikā šie dokumenti pamatoti netika vērtēti.

Bez tam, izvērtējot pieteicējas pārstāvja inspektoram sniegtos paskaidrojumus kopsakarībā ar lietā iesaistīto darbinieku paskaidrojumiem, rodas iespaids, ka darba līgumi ir noslēgti pēc inspektora pārbaudes, proti, ar atpakaļejošu datumu.

Tiesas ieskatā atbildētāja Lēmumā pamatoti secinājusi, ka fakts par *I.O.*, *E.S.* un *A.V.* nodarbināšanu bez rakstveidā noslēgtiem darba līgumiem ir pierādīts.

Atbildētāja uzskata, ka pieteicēja pieļāvusi ilgstošu Darba likuma 40.panta pirmās daļas pārkāpumu laika posmā no 2008.gada 24.decembra līdz brīdim, kad Zemgales reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersona, veicot pārbaudi, konstatēja pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā konstatētais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu, kas dotu iespēju atbrīvot pieteicēju no administratīvās atbildības. LAPK 41.pantā paredzētais administratīvais pārkāpums ir atzīstams par pietiekami bīstamu, par ko liecina arī likumdevēja griba, nosakot par šādu pārkāpumu pietiekami bargu sankciju – juridiskai personai piemērojot naudas sodu no septiņsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem.

[10] Tiesa konstatē, ka inspekcija pieteicēju sodījusi ar administratīvo naudas sodu 750,- latu apmērā.

[10.1] Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka par pārkāpuma atklāšanas dienu uzskatāma diena, kurā kompetenta institūcija, t.i., institūcija, kuras kompetencē ietilpst lietvedība (protokola sastādīšana, lietas izskatīšana) lietās par noteiktiem administratīviem pārkāpumiem, ir ieguvusi informāciju par attiecīgo pārkāpumu *(sk.Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 14.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-280/2007. 7.2 punktu)*.

Tādējādi tiesai jāpārbauda, kad iestāde ieguva visu nepieciešamo informāciju, lai varētu uzskatīt, ka, iespējams, izdarīts administratīvais pārkāpums.

[10.2] Atbilstoši lietas materiāliem pieteicējas administratīvais pārkāpums ir bijis ilgstošs un sistemātisks, jo gan 2009.gada 8.aprīlī, gan 2009.gada 22.aprīlī, veicot pārbaudi uz vietas, konstatēts, ka pieteicējas darbinieki tiek nodarbināti bez darba līgumiem *(lietas 70-71.lapa)*.

Tā kā pārkāpums uzskatāms par ilgstošu, termiņš administratīvā soda uzlikšanai atbilstoši LAPK 37.panta pirmajai daļai ir četri mēneši no pārkāpuma atklāšanas dienas.

Ievērojot iepriekš konstatēto, inspekcijai sods par konstatēto pārkāpumu bija jāuzliek saskaņā ar tajā brīdī spēkā esošo LAPK redakciju.

[10.3] LAPK 41.panta otrā daļa nosaka, ka par darba līguma nenoslēgšanu rakstveida formā – uzliek naudas sodu darba devējam – fiziskajai personai vai amatpersonai no simt līdz trīssimt piecdesmit latiem, juridiskajai personai – no septiņsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem.

Kā izriet no administratīvā pārkāpuma protokola, sākotnējā lēmuma un Lēmuma, pie administratīvās atbildības ir saukta juridiskā persona – SIA „FORTUSS", tādējādi sods bija piemērojams kā juridiskai personai – no septiņsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem.

Pieteicējai administratīvais naudas sods uzlikts minimālajā - 750 latu apmērā.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja ir piemērojusi pareizās tiesiskās sekas par konstatēto administratīvo pārkāpumu. Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums saturiski ir pamatots un pareizs, tādējādi atstājams negrozīts.

[11] Ievērojot šajā spriedumā konstatēto, tiesa atzīst, ka Valsts darba inspekcijas direktores 2009.gada 29.jūnija lēmums Nr.L04-77-01-03/1328 „Par Zemgales reģionālās Valsts darba inspekcijas Lēmumu Nr.12Q/115-2009-011 par administratīvā soda uzlikšanu" atstājams negrozīts, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

## Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, kā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda:**

**noraidīt** sabiedrības ar ierobežotu atbildību „FORTUSS" (reģistrācijas numurs 50003538011) pieteikumu par Valsts darba inspekcijas direktores 2009.gada 29.jūnija lēmuma Nr.L04-77-01-03/1328 „Par Zemgales reģionālās Valsts darba inspekcijas Lēmumu Nr.12Q/115-2009-011 par administratīvā soda uzlikšanu" atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā pieņemšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

*Spriedums sastādīts 2011.gada 26.aprīlī.*

Tiesnese (paraksts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ L.Andersone
Rīgā 2011.gada 26.aprīlī.